

Mál nr. 23/2014
M og
V vegna ábyrgðartryggingar atvinnureksturs N.

Skaðabótaábyrgð vegna vinnuslyss 17. nóvember 2011.

Gögn.

1. Málskot móttengið 16. janúar 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 11. febrúar 2014 ásamt bréfi lögmanns M dags. 3. maí 2012, tölvupósti sama dags. 4. apríl 2013, slysatilkynningu til V dags. 20. desember 2011 og slysatilkynningu til SÍ, dags. 12. desember 2011.

Málsatvik.

M slasaðist þegar hann var að þrifa færibönd við vinnu sína hjá N 17. nóvember 2011. Nánar tiltekið kemur fram í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands dags. 12. desember 2011 að M hafi verið við þrif á snyrtilínu þegar hann hafi tekið stút af slöngu sem hann notaði til þrifanna og beint slöngunni í átt að fiskbita. Næsta sem M vissi var að hann var fastur í tannhjóli með vinstri hendi, en hann náði að losa sig úr því eftir 20-30 mínútur og hringdi þá á hjálp. Í skýrslu verkstjóra dags. 10. janúar 2014 kemur fram að ekki hafi verið fyrir hendi svokallaður kraftstútur til að setja á slöngu sem notuð var til þrifa, en með notkun slíks stúts hafi starfsmenn ekki þurft að fara eins nálægt vélum og ella. Verkstjórinn staðfestir einnig að ekki hafi verið fyrir hendi svokölluð yfirálagsvörn þegar slysið átti sér stað. Í gögnum málsins liggja einnig fyrir skýrslur Vinnueftirlits ríkisins sem gerð var eftir reglubundna skoðun í húsnæði N 20. febrúar 2012 og 2. september 2013 þar sem þónokkrar tillögur eru gerðar um úrbætur í húsnæði N.

M telur að N beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M þar sem búnaður hafi verið ófullnægjandi, þ.e. að kraftstút hafi vantað á slöngu sem notuð var til þrifa á færiböndum N. Einnig telur M að öryggisrofa hafi skort á þá vél sem M var að þrifa í greint sinn auk þess sem á eftirlit hafi skort með vélum í húsnæði N. Einnig bendir M á að svokallaða yfirálagsvörn hafi skort á vél þá sem M vann við, hann hafi verið einn við þrifin og skriflegt áhættumat hafi skort vegna verksins. Einnig vísar M til ólögfestrar hlutlægrar ábyrgðar vinnuveitanda vegna bilunar eða galla í tækjum skv. nokkrum fordæmum Hæstaréttar í kringum árið 1970.

V telur að ósannað sé skv. gögnum málsins að kraftstút hafi vantað á slöngu þá sem M notaði við þrif þar sem í tjónstilkynningu hans sjálfs sé talað um að hann hafi tekið stút af slöngunni rétt áður en slysið atvikaðist. Ekki komi fram í öðrum gögnum en yfirlýsingu verkstjóra frá 10. janúar sl. að umræddan stút hafi vantað og það sé ekki nægilegt til sönnunar. Einnig telur V að ekki sé hægt að rekja líkamstjón M til þess að vélin sem hann var að vinna við hafi verið vanbúin neyðarrofa. Vélina hafi verið með svokallaða CE-merkingu og hafi öryggiskröfur því verið uppfylltar hvað hana varðaði. V telur að ekki séu orsakatengsl milli slyssins og þess að M hafi verið einn við þrifin eða að skriflegt áhættumat hafi ekki verið gert. V vísar auk þess til þess að ekki sé staðfest af hálfu vátryggingartaka að umrædda yfirálagsvörn hafi vantað á slysdegi og vísar auk þess á bug að það gildi regla í íslenskum rétti um hlutlæga ábyrgð vinnuveitanda vegna bilunar eða galla í tæki og vitnar þar til ályktana fræðimanna.

Álit.

Ágreiningur aðila snýr að því hvort nægilega sannað sé að skilyrði skaðabótaábyrgðar N séu uppfyllt vegna slyss M þegar hann var við þrif á færiböndum í húsnæði N. Ekki er annað að sjá í gögnum málsins en að M hafi verið einn við umrædd störf og þau hjálpartæki sem hann hafði voru aðallega vatnsslanga sem hann stýrði á böndin og við þau. Þegar lítið er til gagna málsins verður

talið sannað að ekkert skriflegt áhættumat hafði verið gert vegna verks sem þessa hjá N. Það eitt og sér verður þó ekki talið nægileg orsök þess að slysið varð. M var að vinna verk sem hann þekkti, með slöngu sem ekki er ljóst hvort vantaði á svokallaðan kraftstút eða ekki. Einnig er óljóst hvort svokölluð yfirálagsvörn hafi verið á vélinni sem hefði getað takmarkað tjón að einhverju leyti. Það sem er þó ljóst er að Vinnueftirlit ríkisins gerði athugasemdir eftir slysið við aðbúnað í húsnæði N og gaf fyrirmæli um uppsetningu fleiri neyðarstöðvunarrofa þar sem slys M varð. Þegar allir þessir þættir eru metnir saman telst nægilega sannað að slys M sé rakið til atvika og aðstæðna sem N ber skaðabótaábyrgð á. M á því rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu N hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr úr ábyrgðartryggingu N hjá V.

Reykjavík 14. mars 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.